

ΟΔΟΣ ΤΡΟΜΟΥ

ΜΗΝ
ΞΕΝΥΧΤΗΣΕΙΣ

Ρ. Λ. ΣΤΑΪΝ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΠΡΩΤΟ
ΜΕΡΟΣ

Με λένε Λίζα Μπρουκς και είμαι μια διαταραγμένη ψυχοπαθής. Δεν ήμουν πάντοτε τρελή. Πριν από το δυστύχημα είχα την αίσθηση πως τα πήγαινα μια χαρά.

Η οικογένειά μου εγκαταστάθηκε στο Σέιντισταϊντ τον Φεβρουάριο. Χρειάστηκα κάποιο διάστημα μέχρι να προσαρμοστώ στο καινούριο σπίτι, στην καινούρια πόλη και στο καινούριο λύκειο. Γεγονός φυσιολογικό, έτσι δεν είναι;

Πέρασα μια δύσκολη φάση. Αρχικά ένιωθα μοναξιά. Μου έλειπαν οι φίλοι μου από το Σέικερ Χάιτς. Το Λύκειο Σέιντισταϊντ ήταν τεράστιο και περίπλοκο και σχεδόν όλες οι νέες μου γνωριμίες πήγαιναν εκεί μια ζωή και είχαν ήδη τις παρέες τους.

Διέσχιζα τους ατελείωτους διαδρόμους για να πάω στο μάθημα και οι πάντες γελούσαν και κουβέντιαζαν και κάποιες φορές αισθανόμουν σαν να μην υπήρχα. Είμαι λιγάκι ντροπαλή και δε μου είναι εύκολο να πλησιάσω κάποιον και να πιάσω κουβέντα. Τις πρώτες εβδομάδες λοιπόν ένιωθα μάλλον αόρατη.

Όμως κατά τον Απρίλιο είχα αρχίσει να νιώθω πιο άνετα. Είχα αρχίσει να αποκτώ φίλες. Με τη Σαραλίν Ο'Μπράϊαν

κάναμε πολλή παρέα. Είχαμε την ίδια αίσθηση του χιούμορ και την ίδια αρνητική άποψη για τα αγόρια και το σχολείο. Και οι δύο πιστεύαμε πως το λύκειο ήταν βασικά μια βλακεία και μισή – κάτι που έπρεπε να υπομείνεις πριν ξεκινήσει η πραγματική ζωή. Επιπλέον, και οι δύο πιστεύαμε πως τα αγόρια ήταν κατώτερο είδος, κατώτερο αλλά απαραίτητο.

Ναι. Απαραίτητο. Να φανταστείτε ότι φτάνοντας ο Απρίλιος είχα φίλο. Τον Νέιτ Γκούντμαν. Τον γνώρισα καθώς έβγαινα από την καφετέρια του σχολείου, όταν έπεσα πάνω του στο πλατύσκαλο και τον έστειλα να κουτρουβαλήσει στις σκάλες. Εκείνη τη στιγμή είχα το βλέμμα καρφωμένο στο κινητό μου και δεν τον πρόσεξα καν.

Ευτυχώς ο Νέιτ αποδείχτηκε ένας πολύ επιδέξιος ακροβάτης. Κατάφερε να καλύψει σχεδόν όλη τη διαδρομή κάνοντας τούμπες. Κόπηκε σε μερικά σημεία κι έτρεξε λίγο αίμα, αλλά παρ' όλα αυτά κατάφερε να μη σπάσει τον λαιμό του.

Όπως είναι φυσικό, κατέβηκα αλαφιασμένη τη σκάλα, για να βεβαιωθώ πως ήταν εντάξει. Καθόταν κατάχαμα κουνώντας το κεφάλι. Νομίζω πως μάλλον ένιωθε λιγάκι ζαλισμένος. Έσκυφα από πάνω του. «Είσαι καλά;»

«Πριν από μερικά δευτερόλεπτα ήμουν καλύτερα» είπε.

Ζήτησα συγγνώμη τουλάχιστον εκατό φορές και τον βοήθησα να σηκωθεί. Ένωθα απαίσια. Τουλάχιστον μια ντουζίνα παιδιά είχαν σταματήσει και μας κοιτούσαν.

Με την ανάστροφη της παλάμης του σκούπισε το αίμα από το μέτωπό του.

«Έσπασες τίποτα;» τον ρώτησα.

«Ναι. Το ρεκόρ ταχύτερης πτώσης από σκάλα» αποκρίθηκε.

«Χαίρομαι που το αντιμετωπίζεις με χιούμορ» είπα.

«Κι εγώ».

Ο Νέιτ είναι όμορφο αγόρι. Είναι ψηλός και αδύνατος. Με ίσια μαύρα μαλλιά, που τα μαζεύει διαρκώς από το μέτωπο, στρογγυλά σκούρα καστανά μάτια και ένα χαλαρό χαμόγελο, που συνοδεύεται από ένα λακκάκι στο δεξί του μάγουλο.

«Είσαι η Λίζα, έτσι δεν είναι;» Με παρατήρησε. «Μου 'χει μιλήσει για εσένα η Σαραλίν. Δε με προειδοποίησε ότι είσαι επικίνδυνη».

Τον λοξοκοίταξα. «Ναι, είμαι πολύ επικίνδυνη». Νόμιζα πως έτσι τον φλέρταρα. Τον είχα βοηθήσει να σηκωθεί. Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα πως εξακολουθούσα να τον κρατάω από το μπράτσο. «Από πού ξέρεις τη Σαραλίν;»

Σκούπισε κι άλλο αίμα από το μέτωπο με το μανίκι από το μαύρο μπλουζάκι του. «Μεγαλώσαμε στην ίδια γειτονιά. Στο ίδιο τετράγωνο».

«Είσαι τελειόφοιτος, σωστά;» είπα. Το κινητό στην κωλότσεπή μου ήχησε. Μήνυμα. Το αγνόησα.

Με κοίταξε με μισόκλειστα μάτια. «Πού το ξέρεις;»

Ανασήκωσα τους ώμους. «Μάλλον το ανέφερε η Σαραλίν».

Η Σαραλίν κι εγώ είμαστε στην προτελευταία χρονιά. Δε μ' αρέσει να το λέω έτσι, όμως για κάποιον λόγο το προτιμώ, παρά να λέω ότι είμαστε στη Β' λυκείου. «Πρέ-

πει να πας στο ιατρείο» είπα. «Το κόψιμο στο μέτωπο δείχνει μάλλον βαθύ».

Έγνεψε καταφατικά. «Έλεγα να μη δώσω σήμερα αίμα». Ακούστηκε σαν ατάκα από παλιά ταινία με βρικόλακες.

Γέλασα. «Θα σου πήγαινε να κάνεις τον βρικόλακα. Η Σαραλίν μου είπε ότι σου αρέσουν τα θρίλερ και οι ταινίες τρόμου».

«Ναι, έχω μια συλλογή με αφίσες, κόμικς, μάσκες και τα σχετικά» είπε. «Απ' ό,τι φαίνεται, ξέρεις ένα σωρό πράγματα για εμένα».

Για άλλη μια φορά ανασήκωσα τους ώμους. Ένωσα να αναφοκοκκινίζω. Έτσι ήταν. Με τη Σαραλίν μιλούσαμε συχνά γι' αυτόν. Από τότε που τον είδαμε να διαβάζει ένα μεγάλο ποίημα του Έντγκαρ Άλαν Πόε σε έναν διαγωνισμό ταλέντων. Μου είχε φανεί πολύ ωραίος γκόμενος. Περίεργος αλλά ωραίος.

Μα καλά, Έντγκαρ Άλαν Πόε; Μιλάμε σοβαρά;

Χτύπησε το κουδούνι. Θα καθυστερούσαμε για την πέμπτη ώρα.

Ένωθα κάτι πολύ έντονο για εκείνον. Σαν να με τραβούσε κοντά του κάποιο μαγνητικό πεδίο. Τον προηγούμενο αιώνα νομίζω πως το έλεγαν κεραυνοβόλο έρωτα. Κανονικά, θα 'πρεπε να ακούγεται γλυκανάλατη μουσική με ένα σωρό βιολιά.

Με άλλα λόγια, μου άρεσε ο τρόπος που με κοίταζε και μου άρεσε να του μιλάω. Σκεφτόμουν μάλιστα ότι έδειχνε πολύ κουλ έτσι όπως το αίμα κυλούσε στο μέτωπό του.

«Χάρηκα που έπεσα τυχαία πάνω σου».

Έγνεψε καταφατικά. «Ωραίο αστείο. Γελάσαμε».

Από τότε είμαστε ζευγάρι. Μερικές φορές βγαίνουμε οι δυο μας. Άλλες φορές όχι, όπως εκείνο το βράδυ στις 12 Απριλίου, που πήγαμε σ' ένα φαστφουντάδικο, το Λέφτις, με τη Σαραλίν και έναν φίλο του Νέιτ, τον Άιζακ Μπρένερ.

Ναι, θυμάμαι την ημερομηνία. 12 Απριλίου. Το βράδυ του δυστυχήματος. Ένα βράδυ βυθισμένο στον τρόμο. Το βράδυ που άλλαξα κι έγινα παρανοϊκή.

ΜΗΝ ΞΕΝΥΧΤΗΣΕΙΣ

Στη μικρή πόλη Σέιντισαϊντ, φροντίζεις να μη μείνεις ξύπνιος μέχρι αργά, γιατί μπορεί να σου συμβούν ένα σωρό φρικτά πράγματα...

Τόσο στη διάρκεια της μέρας όσο και μέσα στη νύχτα η Λίζα Μπουκς ταλαιπωρείται από επιπτώσεις και παραισθήσεις. Μήπως οφείλονται στο τρομακτικό δυστύχημα που την καθήλωσε για βδομάδες στο νοσοκομείο; Όταν η Λίζα μαθαίνει πως μια γειτόνισσα ψάχνει μπέιμπι σίτερ για το αγοράκι της, αρπάζει την ευκαιρία για να απασχοληθεί με κάτι και να ξεφύγει από τις βασανιστικές σκέψεις της. Όμως, τότε ξεκινούν οι φόνοι — και οι φίλοι της Λίζας αρχίζουν να πεθαίνουν ο ένας μετά τον άλλον. Άραγε οι επιπτώσεις της γίνονται πραγματικότητα;

*Ο Ρ. Λ. Στάιν επιστρέφει θριαμβευτικά στην εξαιρετικά πετυχημένη σειρά **Οδός Τρόμου**, απ' όπου ξεκίνησε την καριέρα του ως συγγραφέας ιστοριών θρίλερ για το εφηβικό κοινό.*

ISBN: 978-618-03-1267-6

9 786180 312676

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81267